

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 154/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť GOLDENPLANT, v. o. s., so sídlom, Cintorínska 13, Želovce, zastúpenej Ing. P. Š., vo veci porušenia základných práv zaručených v čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom pred Okresným súdom vo Veľkom Krtíši pod sp. zn. 7 Cb 21/00 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41 Cob 162/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť GOLDENPLANT, v. o. s., o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2002 doručená sťažnosť GOLDENPLANT, v. o. s., so sídlom, Cintorínska 13, Želovce (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej štatutárnym orgánom Ing. P. Š., ktorou namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 20 a čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši (ďalej aj

„okresný súd“) pod sp. zn. 7 Cb 21/00 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) pod sp. zn. 41 Cob 162/00.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti namietala, že okresný súd a krajský súd v konaní o náhradu škody „nepostupovali podľa citovaných článkov ústavy a dohovoru. Nechránili majetok sťažovateľky, v konaní nepostupovali v zmysle platných zákonov a tým porušili právo sťažovateľky na spravodlivé súdne konanie“. Zástupkyňa sťažovateľky k predmetnej sťažnosti pripojila aj rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši z 28. júna 2000 č. k. 7 Cb 21/00-85 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2000 sp. zn. 41 Cob 162/00, ktoré podľa zistenia ústavného súdu nadobudli právoplatnosť 16. januára 2001.

Po prijatí predmetnej sťažnosti na ďalšie konanie zástupkyňa sťažovateľky navrhla vydať nasledovný nález:

„Okresný súd vo Veľkom Krtíši v konaní vo veci vedenej pod spis. zn. 7 Cb 21/00 a Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vo veci vedenej pod spis. zn. 41 Cob 162/00 porušili právo spoločnosti GOLDENPLANT v. o. s. na ochranu majetku zaručené v čl. 20 Ústavy SR, právo na nezávislý a nestranný súd zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd ruší rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 41 Cob 162/00 a vracia vec na ďalšie konanie.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,-Sk.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka namietala postup a rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši z 28. júna 2000 č. k. 7 Cb 21/00–85, postup a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2000 sp. zn. 41 Cob 162/00, ktoré nadobudli právoplatnosť 16. januára 2001.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 28. augusta 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2002